

NIEMAND HEEFT OOI GOD GEZIEN

Over geloof, schepping en het diepe menselijke verlangen naar een persoonlijke God.

‘Niemand heeft ooit God gezien’, schrijft Johannes in zijn evangelie (hoofdstuk 1:18). Als gevangenisalmoezenier lees ik vaak dit vers voor aan de gedetineerden. En dan schrikken ze eigenlijk wel. Dat precies ik dit uitspreek... Maar ik voeg er meteen aan toe dat er maar één oplossing is voor dit groot probleem, namelijk dat God zich dan op één of andere manier kenbaar maakt aan ons. En dan blijft de cruciale vraag: “Heeft Hij dit gedaan?”

Paulus laat er alvast geen gras over groeien: **“Want wat een mens over God kan weten is hun bekend gemaakt omdat God het aan hen kenbaar heeft gemaakt”**¹. Hij heeft het

eigenaardig dat de mens aan godsdienst doet, terwijl we dit niet terug vinden bij de dieren. En het is ook niet lokaal gebonden. Overal wordt gezocht naar God. Bij een grote groep mensen (waarbij ik indertijd hoorde) wordt dit godsbewustzijn op alle mogelijke manieren onderdrukt. Maar als we eerlijk zijn: we beseffen diep in ons binnenste dat er toch wel ‘lets’ of laat mij het liever ‘Iemand’ moet zijn. Denk alleen al aan het feit dat ieder mens een persoonlijkheid heeft. De filosoof Francis Schaeffer zei indertijd al dat een rivier nooit hoger kan stromen dan zijn bron (tenzij men allerlei externe ingrepen

Ik ben een natuurliefhebber en geniet ervan om te wandelen in die wonderbare schepping. Schepping? Zoals ik geloof dat God een godsbewustzijn in ons gelegd heeft, geloof ik ook dat Hij de bron is van alles wat bestaat. Toen we rond eind april een wandeling maakten in het bos van de Kemmelberg (West-Vlaanderen, België), werd ik weer omvergeblazen door de pracht van boshyacinten. Die stonden volop in bloei stonden. Die kleine knolletjes wringen zich ieder jaar opnieuw door de harde kleigrond om dan een oogverblindend tapijt te vormen van blauwe bloemen. En zo komt er uit de schijnbare dode

“U vindt het dwaas dat deze globe geen maker heeft? Ik vind het nog veel dwazer dat u wilt beweren dat de schepping geen Schepper heeft.”

hier over het zogenaamde godsbewustzijn. We zien overal in de wereld dat er aan religie wordt gedaan. Dit is nu een woord waar ik afschuw van heb, omdat religie meteen ruikt naar ‘een uitvinding van de mens’. Een manier waardoor hij zelf een soort god creëert, een stok om op te leunen op momenten van moeilijkheden. Of gewoon om iemand toch de schuld te geven buiten de mens om, als het verkeerd gaat. Eén zaak is zeker: het is toch

doet waardoor dit mogelijk wordt). Een persoonlijkheid kan dus nooit voortkomen uit een onpersoonlijkheid. Er moet een Persoon de bron van alles zijn.

Maar Paulus gaat op hetzelfde elan verder: **“Zijn onzichtbare eigenschappen zijn vanaf de schepping van de wereld zichtbaar in zijn werken, zijn eeuwige kracht en goddelijkheid zijn voor het verstand waarneembaar.”**²

grond allerlei leven uit, keer op keer.

Een gevangenisbewaarder vroeg me onlangs hoe ik als mens kon geloven in een God. “Wat was er eerst”, vroeg ik hem, “de kip of het ei.” “Dat is een strikvaag”, opperde hij. “Nee, helemaal niet. Op één of ander moment moest er ofwel een ei zijn, ofwel een kip”, reageerde ik. Hij waagde het om een ei te kiezen als begin. Niet de beste keuze, vond ik. Een ei dat je aan

1. Romeinen 1:19, NBV-vertaling Bijbel

2. Romeinen 1:20, NBV-vertaling Bijbel

zichzelf overlaat, rot gewoon. Daarbij blijft het probleem hoe dat leven in dat ei terecht kwam. Een embryo dat alles in zich heeft om tot een kip te worden. Daarbij heb je dan nog het probleem hoe dat ei bevrucht werd. En veronderstel dat er een kip uit het ei kwam, ook dan zit je weer met een probleem: hoe kan die kip zich voortplanten, want ze heeft een haan nodig...

De gevangenisbewaarder antwoordde resoluut: "Dan zal het dus eerst een kip geweest zijn." En ook daar is er weer een probleem, zoals ik al beduidde. 'Dus toch misschien een strikvraag', dacht ik. Die kip heeft een haan nodig om zich voort te planten. Dus in een heel kort tijdsbestek is er een haan nodig. Anders zal de kip een eenzame dood sterven...

Isaäk Newton, de grote natuurvorser, ontving eens in

zijn studeerkamer bezoek van een zeer geleerde vriend, die godloochenaar was. Bewonderend keek de bezoeker naar een globe, die op Newtons schrijftafel stond.

"Zeg, wie heeft dat prachtstuk gemaakt? vroeg hij belangstellend". "Niemand", zei Newton laconiek.

De geleerde dacht dat Newton een grap maakte en herhaalde zijn vraag. Weer was het antwoord: "Niemand heeft hem gemaakt". De geleerde werd driftig en zei: "U hebt niet met een kind te doen. Ik wil beslist weten, wie deze globe gemaakt heeft".

"Waarde collega", zei Newton, "U vindt het dwaas dat ik u wijs wil maken dat deze globe geen maker heeft. Ik vind het nog veel dwazer dat u mij wilt wijsmaken, dat de grote en schone schepping geen

Schepper heeft".

In al de Bijbelsteksten gaat het over het 'kennen' van God. En dat 'kennen' gaat veel verder dan 'weten dat er een God bestaat'. Het doel van God is altijd geweest om in relatie met ons, mensen te staan. En daarom is er nog zeker een duidelijke en noodzakelijke openbaring van God, waarover ik het een volgende keer ga hebben.

"Want wie tot God komt, moet geloven, dat Hij bestaat en een beloner is voor wie Hem ernstig zoeken."³

Yvan Thomas

LEES ONLINE